

Dosarul nr.3ra-635/22
2-20131169-01-3ra-21062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, G. Dașchevici, G. Mîra)

Î N C H E I E R E

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Samimi Mohammad Ali Yaghoob împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob împotriva hotărârii din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 21 octombrie 2020 Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 82/20/DAI din 06 octombrie 2020 și obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Samimi Mohammad Ali Yaghoob a invocat că, prin decizia Biroului Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 82/20/DAI din 06 octombrie 2020, cetățeanului străin Samimi Mohammad Ali Yaghoob, originar din or. Teheran, Iran, i-a fost respins accesul la o nouă procedură de azil. Iar, drept temei s-a reținut faptul că Samimi Mohammad Ali Yaghoob nu ar fi invocat

anterior persecuția pe motiv de opinie politică atunci când în anul 2017 ar fi fost intervievat pe marginea cererii de azil inițiale.

Reclamantul a menționat că, în cazul din speță Biroul Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și-a depășit competențele legale conferite de art. 78 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Totodată, reclamantul a relevat că temeiul reținut de Biroul Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova ține de categoria agenților de persecuție stipulați în art. 47 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova. Iar, problema agenților de persecuție se pune în fața consilierului de decizie numai în contextul examinării însăși a unei cereri de azil, unde deja s-a oferit accesul la procedură, și nu în contextul unei cereri de refuz în oferirea accesului la procedură. Or, chestiunea privind examinarea accesului la o procedură de azil implică constatarea existenței celor două condiții stabilite la art. 78 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Astfel, reclamantul a accentuat că Biroul Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în mod eronat și abuziv a respins cererea lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob, blocând examinarea acesteia prin neoferirea accesului în general, admițând eroarea abordată în cauza Curții Europene a Drepturilor Omului, Ilias și Ahmed vs Ungaria.

La fel, reclamantul Samimi Mohammad Ali Yaghoob a indicat că Biroul Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu a consultat rapoartele internaționale și articolele informaționale privind situația tensionată din Iran în ultima perioadă de timp.

Prin hotărârea din 06 iulie 2021 Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Samimi Mohammad Ali Yaghoob împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea deciziei nr. 82/20/DAI din 06 octombrie 2020 și oferirea accesului la o nouă procedură de azil (f.d. 76, 77-86).

La data de 16 iulie 2021 Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Samimi Mohammad Ali Yaghoob să fie admisă integral (f.d. 91).

Hotărârea motivată din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată reprezentantului apelantului Samimi Mohammad Ali Yaghoob, avocatului Alexandru Adam la data de 29 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei (f.d. 87-88).

La data de 07 octombrie 2021 Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam a prezentat motivarea apelului (f.d. 94-97), solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii sale.

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam împotriva hotărârii din 06 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob împotriva hotărârii din 06 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că prima instanță analizând situația și faptele invocate de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, inclusiv, prin aprecierile internaționale descrise de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne în decizia nr. 82/20/DAI din 06 octombrie 2020, a constatat lipsa actelor de persecuție în privința lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob din partea agenților de persecuție, conform Legii nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, a motivelor de persecuție, și, în special lipsa circumstanțelor conform art. 78 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova de acces la o nouă procedură, și anume: când nu se atestă circumstanțe noi nici la nivel de situație în țară nici referitor la motivele pentru care se solicită azil, și, nici nu au survenit careva schimbări în statul de origine care ar pune în pericol viața lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe expusă în hotărârea din 06 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, referitor la motivul solicitării anterioare a azilului în Republica Moldova, având în vedere că din actele cauzei rezultă că, solicitantul Samimi Mohammad Ali Yaghoob a indicat că în urmă cu 7 ani s-a convertit la religia creștină. La vârsta de 10 ani împreună cu sora sa frecventa biserica, însă, ulterior a decis să se convertească la creștinism.

Instanța de apel a învederat că, în detrimentul străinului au fost apreciate următoarele aspecte:

- străinul în prima procedură administrativă de azil niciodată nu a menționat faptul că are temere să revină în țara de origine pe motiv politic, invocând doar singurul motiv și anume religios, privind convertirea sa la religia creștină;

- străinul a avut posibilitatea să menționeze despre viziunea sa politică și în cadrul examinării în procesele de judecată înaintate împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil, însă nu a făcut declarații pe marginea acestui aspect la nici o etapă de examinare judiciară;

- în cadrul interviului din 06 februarie 2017 cu privire la prima cerere de azil, la întrebarea consilierului de decizie „Faceți parte dintr-un partid politic? Ați desfășurat activități politice? Vreun membru de familie a făcut/face parte din vreun partid politic?”, răspunsul solicitantul a fost „Nici eu, nici nimeni din familie nu am făcut parte din partide politice” (f.d. 37).

- de asemenea, în cadrul interviului din 06 februarie 2017 Samimi Mohammad Ali Yaghoob a menționat că alte motive cu privire la solicitarea azilului în Republica Moldova în afară de cel religios: „Nu are” (f.d. 39).

Instanța de apel a menționat că art. 10 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii, pentru a putea beneficia de protecție internațională la un statut uniform pentru refugiați, sau pentru persoanele eligibile, pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, prevede că atunci când evaluează motivele persecuției, statele membre țin seama de următoarele elemente: noțiunea de opinii politice include, în special, opiniile, ideile sau credințele într-un domeniu legat de potențialii agenți de persecuție, menționați la articolul 6, precum și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă respectivele opinii, idei sau credințe se traduc sau nu prin acte întreprinse de solicitant. Atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

Instanța de apel a relevat că, a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Aceasta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autorități, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate. Se presupune de asemenea, faptul că, astfel de opinii au ajuns la cunoștința autorităților sau îi sunt atribuite de către acestea solicitantului.

Instanța de apel a indicat că solicitantul, care afirmă că se teme de persecuție din cauza opiniei politice, trebuie să demonstreze că autoritățile din țara sa de origine îi cunoșteau opiniile înainte de părăsirea țării. El ar fi putut să-și ascundă opiniile politice și să nu fi suferit niciodată vreo discriminare sau persecuție.

Astfel, instanța de apel a accentuat că solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii politice netolerate de autorități sau sunt critice la adresa politicii și aceste opinii trebuie să fi ajuns la cunoștința autorităților.

Instanța de apel a notat că, străinul Samimi Mohammad Ali Yaghoob până la depunerea cererii din 02 octombrie 2020, nu a invocat că este membru al vreunui partid politic în țara de origine și nu a invocat o temere față de autoritățile naționale pe motive politice.

Totodată, instanța de apel a reținut că elementului „temere” – care este o stare de spirit și o condiție subiectivă – îi este adăugat calificativul „bine întemeiată”, din care rezultă că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul „temeri bine întemeiate” conține, atât un element subiectiv cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate în considerare ambele elemente.

În acest context, instanța de apel a învederat că de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne au fost evaluate declarațiile făcute de

solicitantul de azil. Însă, declarațiile solicitantului nu pot fi luate în considerare în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă. În acest sens a fost consultată informația din țara de origine.

Astfel, instanța de apel a relevat că în urma cercetării de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne pe internet din surse publice de specialitate accesibile publicului, în special baze de date – refworld.com și ecoinet.net, nu au fost găsite informații referitoare la existența persecuțiilor asupra membrilor Partidului Politic „National Movement of the Iranian Resistance” sau aceștia să fie condamnați la privațiune de libertate pe viață sau cel mai drastic – omorâți de către autoritățile naționale iraniene.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne întemeiat a concluzionat că, Samimi Mohammad Ali Yaghoob nu a individualizat nici o acțiune care ar fi îndreptată asupra acestuia, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală, întreprinsă din partea agenților de persecuție.

Instanța de apel a concluzionat că, situația din țara de origine a lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob nu prezintă un pericol pentru viața și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine – Iran.

Instanța de apel a subliniat că Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne întemeiat a apreciat că, în prezent pe teritoriul Iranului nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, și această țară nu se află în situație de război, fapt ce ar conduce la aplicarea în speță a prevederilor art. 78 din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Instanța de apel a accentuat că, din actele cauzei se atestă că la data de 18 ianuarie 2017 de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne în privința lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob a fost emisă decizia nr. 15 de revocare a dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova. Tot, la 18 ianuarie 2017 de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a fost emisă decizia nr. 11 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, cu aplicarea interdicției pe un termen de 5 ani (f.d. 43, 41-42).

Astfel, instanța de apel a specificat că, Samimi Mohammad Ali Yaghoob nu a întrunit exigențele legale pentru oferirea noului acces la procedura de azil, iar pe cale de consecință, prima instanță întemeiat a statuat că, decizia Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 82/20/DAI din 06 octombrie 2020, este întemeiată și legală, iar obligarea de a-i acorda accesul la o nouă procedură de azil nu are suport juridic și factologic.

La data de 07 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de Alexandru Adam, a depus recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Samimi Mohammad Ali Yaghoob (f.d. 144-145).

Iar, la data de 15 iulie 2022 Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 155-159).

În motivarea recursului, recurentul Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, a invocat interpretarea eronată a legii de către instanțele ierarhic inferioare, precum și faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei.

În esență, recurentul Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, a reiterat aceleași temeuri de fapt și de drept, invocate în cererea de chemare de judecată și în cererea de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 15 februarie 2022, iar la data de 18 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat avocatului Alexandru Adam, care reprezintă interesele lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob copia dispozitivului deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 143).

La data de 07 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de Alexandru Adam, a depus recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depuse de Samimi Mohammad Ali Yaghoob (f.d. 144-145).

Decizia motivată din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Alexandru Adam, care reprezintă interesele lui Samimi Mohammad Ali Yaghoob, prin intermediul poștei electronice, la data de 11 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 154).

La data de 15 iulie 2022 Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 155-159).

Astfel, recursul depus de către Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam împotriva deciziei din 15 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Deși, la data de 15 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, în adresa Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a fost expediat recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, intimatul fiind informat despre posibilitatea depunerii referinței, însă acesta

nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă

a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Samimi Mohammad Ali Yaghoob, reprezentat de avocatul Alexandru Adam se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan